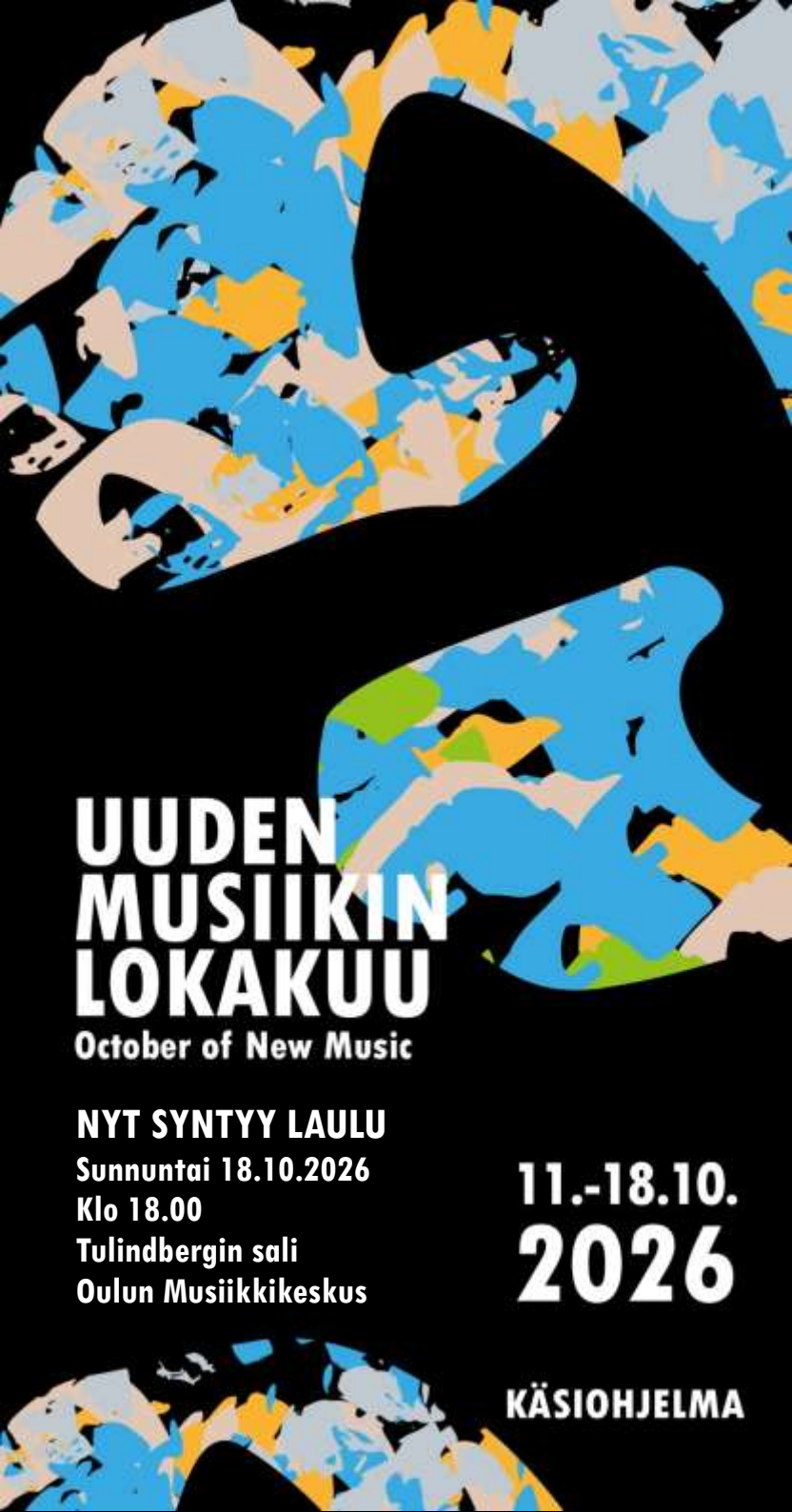




UUDEN MUSIIKIN LOKAKUU

October of New Music

NYT SYNTYY LAULU

Sunnuntai 18.10.2026

Klo 18.00

Tulindbergin sali

Oulun Musiikkikeskus

**11.-18.10.
2026**

KÄSIOHJELMA

TUKIJAT



Taiteen edistämiskeskus
Centret för konstfrämjande
Arts Promotion Centre Finland



Suomen
Kulttuurirahasto



Musiikin
edistämissäätiö



OULU
2026



KONEEN SÄÄTIÖ

Greta ja Viljami Lehtisen säätiö



YHTEISTYÖKUMPPANIT

NAISKUORO
välke





Konserttia tukee Oulun Kulttuurisäätiö ry.

**Konsertti on osa virallista Oulu – Euroopan
Kulttuuripääkaupunki 2026 -ohjelmaa.**

Klo 17.00–17.45
Pikkusali
Oulun Musiikkikeskus
SUOMEN UUSIN SOINTI
Avoin yleisöluento.
Vapaa pääsy.

Sulasol Ry:n kustannusjohtaja
Reijo Kekkonen kertoo,
mikä on uutta
suomalaisessa kuoromusiikissa.

Lisäksi mukana
kuoronjohtaja Tapani Tirilä ja
säveltäjä Osmo Tapio Räihälä.
Haastattelija Kimmo Pihlajamaa.

Tulindbergin salin aulassa uuden
suomalaisen kuoromusiikin
nuottinäyttely.

**11.-18.10.
UUDEN 2026
MUSIIKIN
LOKAKUU**

Pohjois-Suomen 22. nykymusiikkijohlat



NYT SYNTYY LAULU

**Naiskuoro Välke
Tapani Tirilä**

**Sunnuntaina 18.10.2026
Klo 18.00
Tulindbergin sali
Oulun Musiikkikeskus**

OHJELMA

Mia Makaroff (s. 1970)

Spes (2014) *Toivo*

**(Saarnaajan kirja 8: 1,8 & Nils Aslak
Valkeapää)**

Ola Gjeilo (s.1978)

Tundra (2010) (Charles A. Silvestri)

Sopraanosoolo: Anu Mattila

Piano: Marja Kääriäinen

Juhani Komulainen (s. 1953)

Vanhat runoilijat (2017) (Aila Meriluoto)

Sarjasta Niin paljon ohi

Juhani Komulainen (s. 1953)

Partir (2026) *Lähteminen*

(Edmond Haraucourt) (Kantaesitys)

Naiskuoro Välkkeen tilausteos

Reijo Kekkonen (s. 1961)

Kaksi ranskalaista sananlaskua (2026)

(Trad. Ranska) (Kantaesitys)

I Petit-déjeuner (2026) *Aamiainen*

II Le Mascara (2026) *Ripsiväri*

Naiskuoro Välkkeen tilausteos

Osmo Tapio Räihälä (s. 1964)
Wake (2025)
(James Joyce & William Wordsworth)
(Kantaesitys)

- I And How War Yore Maggies?**
- II Ulverton**
- III How Sweet It Is, When**
Mother Fancy Rocks

Sopraanosoolot: Anu Mattila ja Rita Lääkkölä

Naiskuoro Välkkeen tilausteos.

Sävellystyötä tukee Madetoja-rahasto.



Sanna Ahvenjärvi (s. 1972) &
Tapio Lappalainen (s. 1973)
Aikamme elegioita (2026)
(Anna Elina Isoaro) (Kantaesitys)

- I Surusäkeet**
- II Muutosten surffituulet**
- III Virtuaalitaivaanranta**
- IV Repeilevät painavat pilvet**
- V Kirje tulevaisuuden lapsilta**

Naiskuoro Välkkeen tilausteos

Sävellystyötä tukee Suomen Säveltäjäin Sibelius-rahasto.

Naiskuoro Välke
Johtaa Tapani Tirilä

Konsertissa ei ole väliaikaa.

Konsertti kestää noin tunnin.



Säveltäjä Mia Makaroff.

Kuva Mia Koponen.

TEOSESITTELYT

Toivoa rajallisuuden keskellä

Mia Makaroff (s. 1970) on suomalainen säveltäjä, sovittaja, musiikinopettaja ja kuoronjohtaja. Hän valmistui musiikin maisteriksi Sibelius-Akatemiasta vuonna 2003. Hän on toiminut laajalti kuorojen, musiikkiprojektien ja koulutuksen parissa. Säveltäjänä Makaroff on tunnettu erityisesti kuoromusiikistaan. Hänen teoksiaan ovat esittäneet muun muassa Rajaton, Philomela ja The King's Singers.

Makaroffin naiskuoroteos **Spes (2020)** (Toivo) yhdistää kaksi toivosta kertovaa tekstiä: Saarnaajan kirjan jakeet 8:1 ja 8 sekä saamelaisrunoilija Nils-Aslak Valkeapään saamenkielistä tekstiä.

Raamatun jakeet kertovat, kuinka ihmisellä ei ole valtaa itse aloittaa elämäänsä ja tai valita kuolemansa päivää. Silti, vaikka elämä on epävarmaa ja rajallista, on myös aihetta toivoon. Tätä ajatusta Makaroff lähestyy saamelaisen musiikkiperinteen kautta. Hän käsittelee saamelaisia aiheita kunnioittavasti, ja hänellä oli Valkeapään tekstien käyttöön lupa Lásságámmi-säätiöltä.

Teoksessa ei esiinny joikuaiheita. Kaikki musiikillinen materiaali on Makaroffin laatimaa, mutta hän ammensi materiaaliin inspiraatiota saamelaisen musiikin äänimaailmasta.

Teoksessa on iloisia, energisiä ja kohottavia tunnelmia, rytmistä vuoropuhelua, laajoja melodialinjoja ja rikkaita harmonioita.



Säveltäjä Ola Gjeilo.

Pohjoisen luonnon soiva kuva

Ola Gjeilo (s. 1978, Skui, Bærum, Norja) on opiskellut sävellystä Juilliard Schoolissa New Yorkissa sekä Norjan musiikkikorkeakoulussa ja Royal College of Musicissa Lontoossa. Lapsena hänen pianonsoiton opiskelunsa oli laajalti improvisointia ja improvisaatiolla on nyt keskeinen merkitys hänen sävellysprosessissaan. Gjeilon musiikissa yhdistyvät klassinen kuoromusiikki, jazz ja elokuva-musiikista vaikutteita saanut, usein hyvin harmoninen ja meditatiivinen tyyli. Hänen tärkeimpiä innoittajiaan ovat muun muassa pianisti Keith Jarrett sekä elokuvasäveltäjät Thomas Newman ja Howard Shore.

Tundra (2010) on saanut inspiraationsa Ola Gjeilon kotimaan Norjan avarista maisemista, erityisesti Hardangerviddan ylängöstä. Säveltäjä pyysi runoilija Charles Anthony Silvestriä kirjoittamaan teosta varten tekstin, joka kuvaisi tätä karua ja samalla vaikuttavan kaunista maisemaa.

Teoksessa luonnon avaruus, kallioinen maa, lumi ja taivas muodostavat luonnon pyhyyttä hehkuvan kokonaisuuden. Gjeilon musiikki ja Silvestrin teksti yhdistyvät lyyriseksi ja elokuvalliseksi kuvaksi pohjoisen luonnosta.



Säveltäjä Juhani Komulainen.

Menneisyyden ja hyvästien säveliä

Säveltäjä **Juhani Komulainen** (s. 1953, Jämsänkoski) opiskeli sävellystä Miamin yliopistossa sekä Sibelius-Akatemiassa Einojuhani Rautavaaran johdolla. Komulainen on menestynyt useissa koti- ja ulkomaisissa sävellyskilpailuissa. Hänen kuoromusiikissaan yhdistyvät melodisuus, lyyrisyys, pehmeä vapaatonaalisuus ja vapaa ilmaisu. Hänen teoksiaan on esitetty laajasti Suomessa ja ulkomailla.

Vanhat runoilijat (2017) on osa Aila Meriluodon runoihin sävellettyä neljän laulun sarjaa Niin paljon ohi. Runossa vanhat runoilijat ja hiipuvat nuotiot kytkeytyvät muistoihin, aikaan ja katoavaisuuteen. Vanha runoilija tiedostaa olemassaolon kivun ja rajallisuuden, mutta sävellys runon myötä kuitenkin päättyy valaistuvaan täyteyteen.

Teoksestaan **Partir (2020)** säveltäjä kertoo:

Ollessani Pariisissa keväällä 2020 tiukkojen koronarajoitusten piirissä saatoin kuitenkin tehdä lyhyitä kävelyjä lähellä olevalle Seinejoelle. Tuolloin joen rantatalon seinässä olevan kyltin kautta tutustuin Edmond Haraucourtin

(1856-1941) koskettavaan ja ajattomaan runoon
Rondel de l'adieu vuodelta 1890.

Vuonna 2023 runosta muodostui sävellys
Partir (2020) Naiskuoro Välkkeelle. Sävellys on
myös hyvästijättö ystävälleni, tanssitaiteen
tohtori Kirsi Heimoselle, joka menehtyi tapa-
turmaisesti vuonna 2024.

Teos on pehmeästi resonoiva ja sille on
tunnusomaista kvintti-intervallit ja pentatoniset
klusterit yhdistettynä selkeisiin sointuihin.

Juhani Komulainen

Kaksi ranskalaista sananlaskua

Reijo Kekkonen (s. 1961) on suomalainen säveltäjä, laulaja ja kuoromusiikin asiantuntija. Hän on valmistunut musiikinopettajaksi Sibelius-Akatemiasta pääaineenaan viulu. Sävellystä ja musiikinteoriaa hän opiskeli Vladimir Agopovin ja Tapani Länsiön johdolla sekä kuoronjohtoa Erkki Pullisen ja Matti Hyökin johdolla.

Kekkonen on tehnyt elämäntyönsä Sulasol ry:n kustannusjohtajana. Hän on ollut mukana lukuisissa kansainvälisissä kuoromusiikin järjestöissä, kilpailuissa ja tapahtumissa. Hän lauloi yli kaksikymmentä vuotta Radion kamari-kuorossa sekä Sibelius-Akatemian vokaali-yhtyeessä. Säveltäjänä hänen tuotantonsa painottuu kuoro- ja vokaalimusiikkiin, mutta siihen kuuluu myös kamarimusiikkia.

Teoksistaan **Le Mascara (2026)** ja **Petit-déjeuner (2026)** säveltäjä kertoo:

Näiden kahden miniatyyrin taustalla on kaksi eräänlaista ranskalaista sananlaskua, jotka sain käsiini ranskalaisen ruokaravintolan lasinalusista. Tekstit olivat hyvin kompakteja ja aforistisia, mutta silti nasakoita ja eräällä tavalla kaikenkertovia. Lisäksi paikallisten kollegoiden

kanssa keskustellessa kävi ilmi, että kaikki tunsivat ne ennestään — siis sananlaskuja! Niiden ympärille voi jokainen kehittää oman tarinansa — mistä se alkaa ja mitä sen jälkeen...

Tekstit jäivät odottamaan säveliä ja kun Tapani Tirilä kysyi minulta teoksia, loihdin nuo kaksi valmiiksi ja lähetin Tapanille työstettäväksi esitystä varten.

Reijo Kekkonen

Rytmiä, värejä ja nykyhetkeä

Osmo Tapio Räihälä (s. 1964, Suomussalmi) on suomalainen taidemusiikin säveltäjä, jonka tuotanto painottuu soitinmusiikkiin, erityisesti orkesteri- ja kamarimusiikkiin. Hän opiskeli musiikkitiedettä Turun yliopistossa ja sävellystä Harri Vuoren johdolla Helsingissä. Räihälä aloitti musiikillisen uransa rock-muusikkona, ja rockin, jazzin sekä nykyaikamusiikin vaikutteet kuuluvat edelleen hänen sävellyksissään. Hänen musiikilleen ovat ominaisia voimakas rytminen energia, yllättävät kontrastit, rikkaat sointivärit ja leikkisyys.

Vuonna 1998 Räihälä perusti Uusinta Ensemblen, joka on kantaesittänyt lukuisia hänen teoksiaan. Hänen musiikkiaan ovat tilanneet ja esittäneet esimerkiksi Radion sinfoniaorkesteri, Gewandhausorchester ja London Sinfonietta.

Räihälä on tunnettu musiikkikirjoittaja sekä radio- ja televisio-ohjelmien tekijä. Hänen nykymusiikin historiaa käsittelevä kirjansa Miksi nykymusiikki on niin vaikeaa voitti tietokirjallisuuden Finlandia-palkinnon vuonna 2021.



Säveltäjä Osmo Tapio Räihälä.

Teoksestan **Wake (2025)** säveltäjä kertoo:

Irlantilaisen James Joycen (1882—1941) tuotannon huipentanut *Finnegans Wake* (1939) tunnetaan yhtenä maailman vaikeimmin tulkittavista romaaneista. Yli 600-sivuinen teos on kirjoitettu yli 60 kielellä. Niistä tärkein on ”joycean”, joka muodostuu kirjailijan kehittämistä uudissanoista ja sulautumista, jotka on muodostettu kahdesta tai useammasta sanasta, ja usein myös eri kielistä. Tämä ”idioglossia”, yksilökieli, muodostaa mielikuvituksellisen, kaoottisen runsaudensarven, jossa semanttiset merkitykset ja tarinan juoni ovat sivuseikka.

Minulle *Finnegans Wake* toimii kuin alkuräjähdyks, jossa kaikki tapahtuu kaikkialla kaiken aikaa, se on samanaikaisesti Hieronymus Boschin Himojen puutarha ja Jackson Pollockin *Numero 5*. Lähin musiikillinen vastine sille voisi olla Luciano Berion Sinfonian (1968) keskimmäinen osa, jossa sinfoniaorkesterin solistina puhuu kahdeksan solistia täysin toisistaan riippumattomalta tuntuvia tekstejä.

Finnegans Wake on säveltäjälle loppumaton kielellinen inspiraation lähde, mutta myös musiikillinen: oleellista siinä ovat tekstin kerroksellisuus, rytmi ja sointiväri, joten siitä

riittää tekstiä hyvin monenlaisiin teoksiin, myös sellaisiin kuin kuoroteos Wake.

Teos jakautuu kolmeen taitteeseen, joista kahden ensimmäisen tekstit ovat Finnegans Wakestä. Ensimmäisen idea on toisteinen rytmiikka. Keskimmaisessa ollaan sekamelskassa, jossa kukaan ei tunnu tietävän omaa sijaintiaan, joten myös jakson musiikki nojaa kokonaisuudessaan suunniteltuun improvisaatioon. Näiden vastapainona viimeinen taite on harmonialtaan ja melodialtaan perinteisempää musiikkia, mitä alleviivaa siinä käytetty William Wordsworthin (1770–1850) runo.

Sana wake viittaa verbinä ensisijaisesti heräämiseen ja valvomiseen, mutta tässä yhteydessä korostuvat sen merkitykset substantiivina: wake tarkoittaa sekä ruumiinvalvojaisia, jonkin asian seurauksia, peräaaltoa sekä kyläjuhlia. Tällainen moniselitteisyys on oleellinen osa Finnegans Wakeä, joten sellainen kuuluu myös musiikkiin.

Osmo Tapio Räihälä



**Säveltäjäpariskunta
Sanna Ahvenjärvi &
Tapio Lappalainen.**

Kriisien ja toivon äärellä

Sanna Ahvenjärvi (s. 1972, Rovaniemi) & **Tapio Lappalainen** (s. 1973, Oulu) ovat työskennelleet nykymusiikin parissa säveltäjinä, opettajina ja järjestöihmisinä lähes kolmekymmentä vuotta. He opiskelivat musiikinteorian opettajiksi Oulun konservatoriossa ja suorittivat sävellyksen loppututkinnot Salzburgin Mozarteum-yliopistossa Adriana Hölszkyn johdolla. Lappalaisen työssä keskeisessä roolissa on musiikkiteknologia ja live-elektroniikka, kun taas Ahvenjärven tuotannossa korostuvat muun muassa inhimilliset, luonnon ja hyvinvoinnin teemat. Pariskunnan yhteisissä sävellyksissä nämä aspektit yhtyvät moderneilla, yllättävillä ja kiehtovilla tavoilla. Heidän yhteinen orkesteriteoksensa *Water* (2023) palkittiin Teosto-palkinnolla pari vuotta sitten.

Heidän uudesta kuoroteoksestaan **Aikamme elegioita (2026)** teoksen sanoittaja Anna Elina Isoaro kertoo:

Sanna Ahvenjärven ja Tapio Lappalaisen yhdessä säveltämä kuoroteos **Aikamme elegioita (2026)** käsittelee huolia, suruja ja uhkakuvia, joiden keskellä tänä päivänä elämme. Koska

painavia aiheita tuntui olevan yhteen tekstiin jopa liikaa, päädyimme nopeasti säveltäjien kanssa ajatukseen sarjamuotoisesta teoksesta. Näin sain tilaa käsitellä tekstissä rinnakkain useita niin sanotun monikriisin ilmenemis-
muotoja: luontokatoa, ilmaston-muutosta, hyvinvointivaltion rapautumista ja eriarvoisuuden lisääntymistä, digiähkyyä, militarisoitumista ja sodan uhkaa.

Teksti kumpuaa voimakkaasti aikamme yhteiskunnallisista oloista, ja tämän päivän kuulija voikin helposti tunnistaa viittauksia hallituksen tekemiin leikkauksiin, Ukrainan sotaan tai Gazan kansanmurhaan. Toisaalta olen ajankohtaisuudesta huolimatta pyrkinyt säilyttämään tekstissä tiettyä ilmapuutta niin, että se ei välittömästi vanhenisi hallitusten vaihtuessa ja konfliktien painopisteiden siirtyessä. On selvää, että monet nyt kytevät kriisit leimaavat tulevia vuosia ja vuosikymmeniä tästä hetkestä eteenpäinkin. Sarjamuotoisuus antoi minulle myös mahdollisuuden leikitellä erilaisilla kielen keinoilla: mukana on esimerkiksi rytmikästä räppiä ja yksittäisistä sanoista koostuva "sanapilvi". Raskaaseen aiheeseen tuo vastapainoa parissa teoksen osassa pilkahteleva huumori — joka onkin usein selviytymiskeinoista

parhaimpia. Asevarustelusanaston lomaan kutoutuu vaivihkaa yhteisöllisyyttä kuvaavia sanoja, ja teoksen päättää kirjemuotoinen toiveikas teksti, jossa tulevat sukupolvet pääsevät ääneen.

Yhteinen ääni yli vuosikymmenten

Naiskuoro Välke on aikoinaan Oulaisten Nuorisokuorossa laulaneiden naisten perustama vuonna 2008. Kuoronjohtajaksi kutsuttiin Oulaisten Nuorisokuorosta musiikkineuvos **Tapani Tirilä**. Laulajista miltei kaikki ovatkin entisiä Oulaisten Nuorisokuoron laulajia. Nyt aikuisina he asuvat eri puolilla Suomea ja kokoontuvat Oulaisiin viikonloppuleireille.

Suomen Naiskuuroliitto nimesi Välkkeen vuoden 2014 Valopilkuksi. Vuonna 2015 Välke valittiin Suomen Naiskuuroliiton Vuoden Kuoroksi. Kansainvälisestä Interkultur- kuorokilpailuista on Oulaisiin tuotu neljä kultaista diplomia ja kaksi sarjavoittoa.

Kuoro on kantaesittänyt jo viisitoista uutta kuoroteosta. Uuden Musiikin Lokakuussa kuoro vierailee toista kertaa.



Naiskuoro Välke.

Suomalaisen kuoromusiikin suunnannäyttäjä Oulaisista

Musiikkineuvos, musiikin lehtori emeritus

Tapani Tirilä (s. 1947) on johtanut

Välkettä sen perustamisesta alkaen. Hän johtaa edelleen myös Seniorimieslaulajia. Oulaisten Nuorisokuoroa hän johti viisikymmentä vuotta, Pyhäjokilaakson Mieslaulajia viisitoista vuotta ja Laaksojen Kamarikuoro Vox Ardensia kaksikymmentä vuotta. Kaikki kuorot ovat menestyneet kansallisesti ja kansainvälisesti.

Koulutyön lisäksi hän on työskennellyt opettajakoulutuksen parissa musiikin lääninkouluttajana sekä Sibelius-Akatemian musiikinopettajien poikkeuskoulutuskurssien suunnittelijana ja didaktikkona.

Tirilä oli aikoinaan perustamassa Oulaisten Musiikkiviikkoja ja toimi niiden johtoryhmässä 31 vuoden ajan. Nuorten Kuoroliiton hallinnossa hän toimi noin kolmekymmentä vuotta, tästä ajasta kahdeksan vuotta liiton puheenjohtajana.

Yhteistyö säveltäjien kanssa on tuottanut yli 40 kantaesitystä kuorojensa kanssa.

Tirilä on saanut ansioistaan Sulasolin Klemetti-palkinnon ja yhdessä puolisonsa kanssa Nuorten Kuoroliiton Erkki Pohjola-palkinnon.

Suomen Kuoronjohtajayhdistys valitsi Tirilän Vuoden kuoronjohtajaksi vuonna 2003. Pro Musica-säätiö antoi hänelle tunnustuspalkinnon vuonna 2017. Hänet kutsuttiin Sulasolin kunniajäseneksi vuonna 2017 ja Koulujen Musiikinopettajat ry:n kunniajäseneksi vuonna 2009. Tasavallan presidentti myönsi hänelle musiikkineuvoksen arvonimen vuonna 2008.



Kuoronjohtaja Tapani Tirilä.

LAULUTEOSTEN SANOITUKSET JA SUOMENNOKSET

Mia Makaroff

SPES

Qui talis, ut sapiens est?
Et quis cognovit
solutionem rerum?

Biekka oapmi lean
muhto liikká ealán
ja dat lea vissa
eallima dárkkuhus

Ealán odne dál ja dás
ja jus dat lea madoheapmeja
de in eali sat ihttín
nu ja máid dasto.

Non est in hominis potestate
dominari super spiritum
nec cohibere spiritum
ned habet potestatem
supra diem mortis
sapientia hominis
illuminat vultum eius
et durities faciei
illius commutatur.

(Saarnaajan kirja 8: 1,8)
(Nils Aslak Valkeapää)

TOIVO

Kuka on viisaan veroinen,
kuka ymmärtää
asioiden selityksen?

Kuulun tuulelle,
mutta elän,
ja ehkä se on
elämän tarkoitus.

Elän tänään, nyt ja tässä,
jos se on mahdotonta,
en enää elä huomenna.
Niin — ja mitä sitten.

Ei ole ihmisen vallassa
hallita elämäänsä
eikä elämän henkeä
eikä hänellä ole valtaa
kuolemansa päivään
ihmisen viisaus
kirkastaa hänen kasvonsa
ja hänen kasvojensa kovuus
lientyy.

TUNDRA

Wide, worn and weathered
Sacred expanse
Of green and white
and granite grey;
Snowy patches strewn,
Anchored to the craggy earth,
Unmoving;
While clouds dance
Across the vast, eternal sky

TUNDRA

Avara, kulunut ja sään muovaama
pyhä lakeus
vihreää, valkoista
ja graniitinharmaata;
lumilaikkuja siellä täällä,
kiinnittyneinä rosoiseen maahan,
liikkumattomina;
kun pilvet tanssivat
halki avaran, ikuisen taivaan.

(Charles A. Silvestri)

Ola Gjeilo

VANHAT RUNOILIJAT

Vanhat runoilijat
hiipuvat nuotiot keskellä metsää.
Mutta puu nousee yltämättömiin.
Äkkiä istumme latvassa,
mikä maisema täynnä kuivuuttamme.
Täynnä kipuamme.
Ja nuo pienet vasta alussa,
täynnä omaa malttamattomuuttaan.
Hienoa. Kiivetkää.
Tulkaa katsomaan kauas.
Istumaan latvassa, kaikki me.
Maisemamme kanssa.
Avarrutaan.

(Aila Meriluoto)

Reijo Kekkonen

PARTIR

Partir, c'est mourir un peu,
C'est mourir
à ce qu'on aime:
On laisse un peu de soi-même
En toute heure et dans tout lieu.

C'est toujours le deuil d'un vœu,
Le dernier vers d'un poème;
Partir, c'est mourir un peu,
C'est mourir
à ce qu'on aime.

Et l'on part, et c'est un jeu,
Et jusqu'à l'adieu supreme
C'est son âme que l'on sème,
Que l'on sème
en chaque adieu:
Partir, c'est mourir un peu.

(Edmond Haraucourt)

LÄHTEMINEN

Lähteminen on kuolemista,
kuolemista sen puolesta,
ketä rakastamme:
jätämme osan itsestämme
joka hetkeen ja kaikkialle.

Se on aina toiveen suruaikaa,
runon viimeinen säe;
lähteminen on kuolemista,
kuolemista sen puolesta,
ketä rakastamme.

Lähdemme, ja se on kuin leikki,
ja viimeiseen hyvästiin asti
kylvämme sieluamme,
kylvämme sitä
jokaiseen hyvästiin:
lähteminen on kuolemista.

Reijo Kekkonen
PETIT-DÉJEUNER

Si tu voulais prendre
ton petit déjeuner au lit,
il fallait dormir
dans la cuisine.

(Trad. Ranska)

AAMIAINEN

Jos olisit halunnut
aamiaisen vuoteeseen
sinun olisi pitänyt nukkua
keittiössä.

Reijo Kekkonen
LE MASCARA

Les hommes
sont comme le mascara:
ils disparaissent
au moindre signe d'émotion.

(Trad. Ranska)

MASKARA

Miehet
ovat kuin maskara:
he katoavat
tunteen vähänkin pilkahtaessa.

Osmo Tapio Räihälä
WAKE

I
AND HOW WAR
YORE MAGGIES?

And how war yore Maggies?

They war loving
They love laughing
They laugh weeping
They weep smelling
They smell smiling
They smile hating
They hate thinking
They think feeling
They feel tempting
They tempt daring
They dare waiting
They wait taking
They take thanking
They thank seeking

As born for lorn
in lore of love
To live and wive by wile
and rile
By rule of ruse 'reathed rose

And hose hol'd home
Yeth cometh elope year
Coach and four
Sweet Peck-at-my-Heart picks
one man more

(James Joyce)

I
ENTÄ MITEN VOIVAT
VANHAT MAGGIET?

Entä miten vanhat Maggiet voivat?

He rakastavat rakastaen
he rakastavat nauraen
he nauravat itkien
he itkevät haistaen
he haistavat hymyillen
he hymyilevät vihaten
he vihaavat ajatellen
he ajattelevat tuntien
he tuntevat houkutellessa
he houkuttelevat uskaltamalla
he uskaltavat odottaen
he odottavat ottaen
he ottavat kiittäen
he kiittävät etsien

Synnyin synkkään
rakkauden tarujen taikaan
Elämään ja vaimoutumaan vilpillä
ja kavaluudella
Sääntöjen salakavaluuden
hallitessa,
Ruusu ja sukkanauha kotona
Mutta tulee karkausvuosi, ja nyt
Vaunut ja neljä hevosta
Suloinen Sydämenpistely poimii
yhden miehen lisää

(Suom. O.T. Räihälä)

II ULVERTON

Ulverton
Unuchorn!
Ungulant!
Uvuloid!
Uskybeak!
Enterruption
Axecution
Hollaballoon

(James Joyce)

II ULVERTON

Ulverton
Yksisarvinen!
Kynsikäs!
Kitakielinen!
Yöhaikara!
Keskeytys
Täytäntöönpano
Ilmapallotus

(Suom. K. Pihlajamaa)

III

HOW SWEET IT IS, WHEN MOTHER
FANCY ROCKS

How sweet it is,
when mother Fancy rocks
The wayward brain,
to saunter through a wood!

An old place,
full of many a lovely brood,
Tall trees, green arbours, and
ground-flowers in flocks;
And Wild rose tip-toe
upon hawthorn stocks,
Like a bonny Lass, who plays
her agile pranks
At Wakes and Fairs
with wandering Mountebanks,--
When she stands
crested the Clown's head,
and mocks the crowd
beneath her.

Verily I think,
Such place
to me is sometimes like a dream
Or map of the whole world:
thoughts, link by link,
Enter through ears
and eyesight,
with such gleam
of all things,
that at last in fear I shrink,
And leap at once from the
delicious stream.

(William Wordsworth)

III

OI, MITEN IHANAA, KUN
HAAVEIDEN ÄITI KEINUTTAA

Oi, miten ihanaa,
kun haaveiden äiti keinuttaa
Oikullista mieltä,
harhailemaan metsässä!

Vanha paikka,
täynnä ihania pesueita,
Korkeita puita, vihreitä lehtoja
ja kukkivia maita;
Ja villejä ruusuja
orapihlajien rungoilla,
Kuin sievä tyttö, joka tekee
ketteriä temppujaan
Turuilla ja toreilla
kera kiertävien helppoheikkien:
Kun hän seisoo
pellen pään päällä
ja pilkkaa väkijoukkoa
alapuolellaan.

Totisesti, minä ajattelen,
Että tällainen paikka
on joskus minulle kuin unelma
Tai koko maailman kartta:
ajatukset, yhtyvät,
Virtaavat korvien
ja silmien kautta,
sellaisella loisteella
kaikista asioista,
että lopulta pelosta kavahtelen,
ja hyppään kerralla pois
suloisesta virrasta.

(Suom. O.T. Räihälä)

AIKAMME ELEGIOITA

I SURUSÄKEET

Ei ole kevään kimakkaa laulua
vailla varjon viivähdystä.
Haikeuden kaukokulkeumaa
kuin maastopalojen tuhkaa
tai Saharan punaista hiekkaa
tuuli kantaa tullessaan.

Ei sellaista rämäkkää naurua
joka hiljaisen surun hukuttaisi.
Raakkujen tuho ja hakkuut
kuolleiden lajien hauta
autiudessa aukealla
ei räähä lintukaan.

Ei ole helakkaa elonhetkeä
ilman hyistä häivähdystä.
Sotien yltyvä jyly
ja savuava tanner.
Vain pieni kansanmurha.
Ei sanoja ollenkaan.

II

MUUTOSTEN SURFFITUULET

Unelmoit puuterilumista, mutta tarjolla on
vain mustan talven surffituulta.

Lauta kuin lauta, tuumaat, kohautat snoukkaajan olkiasi,
heittäydyt hyisiin aaltoihin.

Minä jahtaan revontulitaivaita valosaasteen takana.

Vahtaan leväkartalta uimakelpoisia vesiä.

Sinä siellä jo suppailet
kukintojen keskellä.

III

VIRTUAALITAIVAANRANTA

Tieto, luulo, kokemukset,
oudot mieleenjuolahdukset,
huvi, hyöty, tarinointi,
arkipäivän asiointi,
hyvän tuulen höpötys,
viha, uho, öyhötys
on kaikki koottu yhteen vakkaan
pinottu yhteen tiiviiseen pakkaan.

Yhden hipaisun takana:
joka tarpeen sovellukset,
koukuttavat houkutukset,
gifit, snäpit, tägit, chätit,
nätit kuvat, käyttöluvut,
pullistuvat pelijätit,
hitti, hotti, bitti, botti,
algoritmi, riilssi, striikki,
tuju dopamiinipiikki,
suoratoisto, striimi, data,
virittynyt hermorata,
kauppa, tori, posti, verot,
treffit, kohtaamiset, erot,
AI, XD, SÖSSÖN SÖÖ SÖÖ
A E I O U Y Ä Ö,
verkkopankki, OmaKanta,
virtuaalitaivaanranta...

Skrollaa, swaippaa, selaa, kelaa,
klikkaa, blokkaa, tykkää, jaa!

Osaammeko kuvitella toisenlaista maailmaa?

hävittäjähankinnat
puolustusmenot
hybridivaikuttaminen
varautumisaste droonimuuri varjolaivasto
asunottomuus
terrorismin torjunta kyberhyökkäykset
lapsiperheköyhyys reservin vahvuus
kylätoimikunnat puurojuhla vapaaehtoistyö
senioribaletti
ydinasepelote nyyttärit raippalinja voimapolitiikka
sieniretki
eriarvoistuminen lukupiiri perhekerho leipäjonot
eriarvoistaminen
kulukuri horjuvat mielet ulkopelit empatiavaje
perusturvan mureneminen
turvallisuusuhka pihakirppis lapsikuoro
jalkaväkimiinat
taloyhtiön talkoot urheiluseurat puistoruokailu
kirjastoauto
naapuriapu avantosauna juhannusvalkeat
nuorisotila luottamustoimet
viljelylaatikot nokipannukahvit
leikkikenttä
mattolaituri

Näettekö tänne asti
vuosikymmenten yli
monta kertaa siirtämienne
kalmanlinjojen taakse?

Pystytttekö tähyämään
jälkipolvien päiviin
hetken haluja loitommalle
valintojenne kaikuihin?

Valtakuntanne on hapertunut mikromuovihiukkasiksi.
Elämäntapanne raaka-aineet ovat ehtyneet.
Merkitykset pirstoutuneet, vallan navat vaihtuneet.
Maailmanlait keikahtaneet päälaelleen.

Mutta me olemme täällä
jos kuvittelette meidät
jos pyyteettä kurkotatte
aikaanne kauemmaksi.

Mutta me olemme täällä
jos maltatte muistaa meidät
nousemme mullan sysimustasta
huomisen sirkkalehdet.

(Anna Isoaro)

11.-18.10.
UUDEN 2026
MUSIIKIN
LOKAKUU



Pohjois-Suomen 22. nykymusiikkijohlat